

Meddelelser fra Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur.

Ved Statens Planteavlsudvalg.

47. Meddelelse.

Udsendt den 30. Januar 1913.

17 Aars Forsøg over Anvendelsen af Staldgødning og Kunstgødning paa Forsøgsstationen ved Askov 1894—1910.

Forsøgene er gennemførte dels paa let lermuldet, lidt kold Jord med Lerunderlag (Lermarken), dels paa høj, tør, sund Sandmuld med Sandunderlag (Sandmarken).

Formaalet med Forsøgene har været at bestemme Værdien af den paa Forsøgsstationen producerede Staldgødning. Dette er sket paa to Maader, dels ved at sammenligne Afgrødernes indbyrdes Størrelse fra ugødede, staldgødede og kunstgødede Arealer, dels ved at sammenligne Afgrøderne fra Arealer, som er gødede med Staldgødning alene, med Afgrøder efter Staldgødning + alsidig Kunstgødning. Den sidstnævnte Sammenligning har kun fundet Sted i 13 Aar, 1898—1910.

Sædskiftet, hvori Forsøgene er gennemførte, har paa begge Marker i de sidste 4 Aar været: Rug, Rodfrugter, Havre, Kløver og Græs eller andre Bælgplanter i Stedet for Kløver. Aarene forud var der tillige 2. Aars Græs paa Lermarken. I begge Marker har været dyrket Runkelroer og Kartoffler jævnsides i Rodfrugtmarken.

Staldgødningen, som er anvendt i Forsøgene, er frembragt paa Forsøgsstationen, hvor Kreaturerne, 18—20 Malkekøer, 6—8 Stk. Opdræt, 4 Heste og ca. 40 Svin har været

fodrede jævnt godt. I de første Aar er der anvendt forholdsvis lidt Strøelse, i de senere Aar noget mere. Ajlen er opsamlet for sig, men ikke anvendt ved disse Forsøg. Gødnings gennemsnitlige Indhold har været 0.45 pCt. Kvælstof, 0.32 pCt. Fosforsyre og 0.39 pCt. Kali.

Fordelingen af Staldgødningen har i de første 13 Aar været: paa Lermarken: 20 000 Pd. til Rug og 30 000 Pd. til Rodfrugter, paa Sandmarken: 10 000 Pd. til Rug, 20 000 Pd. til Rodfrugter og 10 000 Pd. til Havre pr. Td. Ld. I de sidste 4 Aar er givet 30 000 Pd. til Rodfrugter og 10 000 Pd. til Havre i begge Markerne. Dette svarer overalt til 10 000 Pd. pr. Td. Ld. pr. Aar gennem hele Sædskiftet.

Kunstgødningen, der gennemsnitlig har bestaaet af 284 Pd. Chilisalpeter, 173 Pd. 18 pCt. Superfosfat og 305 Pd. Kainit pr. Td. Ld. aarlig, har paa det nærmeste indeholdt samme Mængde Kvælstof, Fosforsyre og Kali som den anvendte Staldgødning. Fosforsyre- og Kaligødningen er fordelt med lige Mængder til samtlige Afgrøder. Chilisalpeteret er i de første 13 Aar fordelt paa samme Maade; i de sidste 4 Aar har Rodfrugterne faaet lidt mere end Kornet og Græsset.

Til Forsøgene, hvor Afgrøderne efter Staldgødning alene er sammenlignede med Afgrøderne efter Staldgødning + alsidig Kunstgødning, er anvendt 3 forskellige Mængder Staldgødning, svarende til 5000 Pd., 10 000 Pd. og 15 000 Pd. pr. Td. Ld. pr. Aar, men fordelt forholdsvis ligesom nævnt foran.

Resultaterne af Forsøgene.

Middelhøsten af samtlige Afgrøder i hele Forsøgstiden viser, at naar der har været Runkelroer i Sædskiftet, og Afgrøderne efter Kunstgødningen sættes lig 100, har Afgrøderne paa de staldgødede Parceller været 90 paa Lermarken og 77 paa Sandmarken. Naar der er anvendt Kartoffler i Sædskiftet i Stedet for Runkelroer, har Forholdsudbyttet været 98 paa Lermarken og 87 paa Sandmarken.

De ugødede Arealer paa Sandmarken har kun givet ca. $\frac{2}{3}$ af, hvad de tilsvarende Arealer har givet paa Lermarken. Merudbyttet efter Staldgødningen er derfor lidt større paa Sandmarken end paa Lermarken, og efter Kunstgødning er det omtrent $1\frac{1}{2}$ Gang saa stort paa Sandmarken som paa Lermarken.

Naar Merudbyttet efter Kunstgødningen for hver af de to Jordarter sættes lig 100, er det efter Staldgødning paa Lermarken 76 og 93 og paa Sandmarken 63 og 77, henholdsvis med Runkelroer eller Kartoffler i Sædskiftet.

Den til 1000 Pd. Staldgødning svarende Mængde Kunstgødning har kostet 3 Kr. 77 Øre. Staldgødningens Pengeværdi, beregnet efter Merudbyttet, har saaledes været pr. 1000 Pd.: paa Lermarken henholdsvis 2 Kr. 87 Øre og 3 Kr. 51 Øre og paa Sandmarken henholdsvis 2 Kr. 38 Øre og 2 Kr. 90 Øre, eftersom der er benyttet Runkelroer eller Kartoffler i Sædskiftet. Beregnet efter hele Afgrøden har Værdien været: paa Lermarken henholdsvis 3 Kr. 39 Øre og 3 Kr. 69 Øre og paa Sandmarken henholdsvis 2 Kr. 90 Øre og 3 Kr. 26 Øre.

Middeludbyttet efter Staldgødning alene i Mod-sætning til Udbyttet efter fuld Staldgødning + halv Kunstgødning eller halv Staldgødning + halv Kunstgødning viser, at Staldgødningens Virkning, udtrykt i Forholdstal, kun er henholdsvis 51 og 59, naar Kunstgødningens Tal er 100. Pengeværdien af 1000 Pd. Staldgødning bliver herefter henholdsvis 1 Kr. 92 Øre og 2 Kr. 23 Øre.

For Jordbrugeren giver disse Forsøg følgende Oplysninger:

1) Det har ved disse Forsøg uden Vanskelighed kunnet lade sig gøre gennem mange Aar at dyrke baade let lermuldet Jord og let Sandjord med Kunstgødning alene, og der er derved opnaaet nok saa store Afgrøder som ved Brugen af Staldgødning med samme Indhold af Kvælstof, Fosforsyre og Kali, uden at der i Aarenes Løb har været nogen Nedgang at spore i Afgrøderne efter Kunstgødningen.

2) Hvor der arbejdes under lignende Forhold som her, og Staldgødningen kan leveres paa Marken for ca. 2 Kr. pr. 1000 Pd., samt naar de nuværende Priser paa Kunstgødningen er staaende, saa ligger der heri ingen Opfordring til at gaa bort fra Kvægholdet og over til Brugen af Kunstgødning alene.

3) Ved at anvende 5000 eller 10 000 Pd. Staldgødning sammen med Kunstgødning, svarende til 5000 Pd. Staldgødning,

Bilag til 47. Meddelelse.

Forholdstal for Middeludbyttet af samtlige Afgrøder, udtrykt i Foderenheder.

I. Forsøg med Staldgødning og Kunstgødning 1894—1910.

Ler- og Sandmarken.

Gødning	Rug		Runkelroer		Kartofler		Havre		1. Aars Græs og Bælgsæd		2. Aars Græs og Blandsæd		Sædskiye med Runkelroer		Sædskiye med Kartofler	
	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.
Ugødet.....	54	47	42	38	64	52	60	43	69	30	70	—	56	40	63	45
Staldgødning.....	86	70	93	77	121	102	89	74	90	92	85	—	90	77	98	87
Kunstgødning.....	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Ugødet.....	100	87	100	73	100	87	100	60	100	46	—	—	100	68	100	75
Staldgødning.....	100	81	100	68	100	91	100	69	100	106	—	—	100	83	100	93
Kunstgødning.....	100	101	100	83	100	107	100	83	100	104	—	—	100	96	100	105

II. Forsøg med Staldgødning og Tilskud af Kunstgødning 1898—1910.

Ler- og Sandmarken.

Gødning	Rug		Runkelroer		Kartofler		Havre		1. Aars Kløver og Græs		2. Aars Kløver og Græs		Gennemsnit			
													af Rug, Runkelroer, Havre og Græs		af Rug, Kartofler, Havre og Græs	
	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.	Lm.	Sm.
Ugødet.....	68	72	46	47	56	51	73	55	78	49	90	—	67	55	70	55
5000 Pd. Staldgødning	89	—	82	—	84	—	90	—	93	—	98	—	92	—	90	—
10000 — do.....	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
15000 — do.....	105	105	113	123	108	119	109	116	104	114	105	—	108	116	107	115
5000 — do. + Kunstgødn. svar. til 5000 Pd. Staldgødn...	107	131	107	122	97	105	110	118	105	110	110	—	108	121	104	113
10000 — do. + Kunstgødn. svar. til 5000 Pd. Staldgødn...	115	—	119	—	103	—	117	—	115	—	112	—	117	—	111	—
Ugødet.....	100	71	100	66	100	83	100	54	100	51	—	—	100	60	100	68
10000 Pd. Staldgødning	100	67	100	65	100	91	100	71	100	81	—	—	100	74	100	85
15000 — do.....	100	68	100	70	100	100	100	76	100	89	—	—	100	79	100	92
5000 — do. + Kunstgødn. svar. til 5000 Pd. Staldgødn...	100	83	100	74	100	98	100	77	100	85	—	—	100	83	100	92

er der opnaaet et Merudbytte af henholdsvis 660 og 581 Foderenheder som Dækning for Udgiften til Kunstgødningen, der var 18 Kr. 85 Øre. Dette Merudbytte har altsaa kostet henholdsvis 2.86 og 3.24 Øre pr. Foderenhed. Ved under tilsvarende Dyrkningsforhold sammen med Staldgødning at anvende forskellige, ensidige Kunstgødninger, saasom Chilisalpeter, Chilisalpeter + Superfosfat og Superfosfat + Kainit, har en Foderenhed kostet henholdsvis 2.91, 2.78 og 2.56 Øre at frembringe. Under Forudsætning af, at en Foderenhed af de avlede Afgrøder udbringes i 5 Øre, bliver Nettooverskuddet i de foran nævnte 5 Tilfælde henholdsvis 14, 10, 9, 13 og 5 Kr. pr. Td. Ld.

Naar der er anvendt alsidig Kunstgødning alene, og Udgiften til Gødningen er fordelt paa hele Afgrøden, har denne Udgift andraget fra 0.95 til 1.03 Øre pr. Foderenhed, omtrent lige meget paa begge Marker. Naar Udgiften fordeles alene paa Merudbyttet mod ugødet, har den været fra 1.64 til 2.78 Øre pr. Foderenhed, størst paa Lermarken.

Udførlig Beretning om Forsøgene findes Side 345 og følg.

48. Meddelelse.

Udsendt den 14. Marts 1913.

Forsøg med Turnipssorter til Sommerstaldfodring.

Forsøget er udført i 1908, 1909 og 1910 paa Forsøgsstationerne ved Lyngby, Tystofte, Studsgaard og Tylstrup samt paa 2 Gaarde under de bevægelige Rodfrugtforsøg, henholdsvis ved Korsør og Varde. Saaning fandt Sted 2 Gange med 5 Ugers Mellemrum, først i Maj og først i Juni, Optagning 3 Gange med 3 Ugers Mellemrum, midt i August, først i September og sidst i September. Til Sommerstaldfodring har Grey stone og Yellow Tankard hidtil været de almindeligst dyrkede Sorter. Forsøget havde til Formaal at undersøge, om Landsgrav-Turnips, Norsk Maj-Turnips eller Finsk Turnips frembyder Fordele frem for de to nævnte Sorter.

Landsgrav-Turnips er halvlång, gulkødet og grønho­vedet ligesom Yellow Tankard. Toppen er betydelig mindre end hos Yello Tankard. Baade til tidlig og sildig Brug over­gaar den i Reglen de andre Sorter i Tørstofudbytte, men Roerne er meget vanskelige at trække op, navnlig paa bindende Jord, og dette besværliggør Anvendelsen, særlig i Sommertiden, hvor Jorden hyppig er stærkt udtørret.

Norsk Maj-Turnips (Maj-Næpe) er hvidkødet, af flad­trykt Halvkugleform med grønt Hoved. Masseudbyttet er ringe, men Tørstofprocenten, der er lig med Runkelroers, opvejer denne Mangel. Toppen er lille. Af Stokløbere og raadne Roer forekommer kun ganske enkelte. Sorten udmærker sig ved Tidlighed, og naar Landsgrav-Turnips undtages, giver den det største Tørstofudbytte saavel efter sildig Saaning og Op­tagning fra midt i August til sidst i September som efter tid­lig Saaning og Optagning fra midt i August til først i Sep­tember. Efter tidlig Saaning og Optagning efter September Maanedes Begyndelse overgaas den derimod ret betydelig af den sildige Sort, Yellow Tankard. Norsk Turnips er meget let at trække op, selv i tørt Vejr og paa stiv Lerjord.

Finsk Turnips (Østersundom) er halvlång, hvidkødet og rødhovedet. Tørstofprocenten er lavere end hos nogen af de 4 andre Sorter. Efter tidlig Saaning er Roernes Tørstofprocent endog omtrent 4 pCt. under Norsk Turnips'. Toppen er lille. Den giver lidt flere Stokløbere, men knap saa mange raadne Roer som Norsk Turnips. Sorten afslutter sin Vækst endnu tidligere end Norsk Turnips, og som Følge heraf er Tørstof­udbyttet allerede ved tidlig Saaning efter 2. og 3. Optagning, og ved sildig Saaning efter 3. Optagning 4—5 Ctn. Tørstof mindre pr. Td. Ld. end af Norsk Turnips. Masseudbyttet er derimod større end hos nogen af de andre Sorter. Optagnin­gen volder ikke store Vanskeligheder, men Finsk Turnips er dog ikke saa let at tage op som Norsk Turnips.

Yellow Tankard er halvlång, gulkødet og grønho­vedet. I Tørstofindhold overgaar den baade Landsgrav-Turnips, Finsk Turnips og Grey stone. Toppen er stor. Angaaende Stok­løbere og raadne Roer gælder omtrent det samme som for Norsk Turnips. I Modsætning til de tre førstnævnte er Yellow Tankard en sildig Sort, som først efter tidlig Saaning og Op­tagning først i September naar en saadan Udvikling, at Tør-

Resultater af Forsøg med Turnipssorter til Sommerstaldfodring.

Centner Tørstof pr. Td. Ld.

Sortens Navn	Tidlig Saaning (først i Maj)			Sildig Saaning (først i Juni)		
	1. Optagning	2. Optagning	3. Optagning	1. Optagning	2. Optagning	3. Optagning
Landsgrav-Turnips	47.0	62.8	62.9	23.5	47.4	52.7
Norsk Maj-Turnips	44.8	57.8	57.6	24.5	47.1	50.8
Finsk Turnips	43.1	53.6	52.5	22.3	44.8	46.1
Yellow Tankard	40.8	57.9	61.5	18.1	41.8	49.8
Grey stone	38.0	53.7	53.0	17.7	42.0	47.4

Middel for 1., 2. og 3. Optagning.

Sortens Navn	Tidlig Saaning (først i Maj)				Sildig Saaning (først i Juni)			
	pCt. Tørstof	Top i pCt. af Roen	pCt. Stokløbere	pCt. raadne Roer	pCt. Tørstof	Top i pCt. af Roen	pCt. Stokløbere	pCt. raadne Roer
Landsgrav-Turnips	10.1	14	0.8	0.8	9.8	27	0.0	0.6
Norsk Maj-Turnips	12.3	17	0.2	1.7	11.2	28	0.8	1.1
Finsk Turnips	8.4	12	1.0	0.9	8.3	26	0.0	1.0
Yellow Tankard	10.7	26	0.7	1.1	10.2	41	0.0	1.3
Grey stone	9.8	25	2.8	5.3	8.9	43	0.0	4.2

stofudbyttet overgaar Udbyttet af Norsk Turnips. I Henseende til Letoptagelighed staar Sorten en Del tilbage for Finsk Turnips og meget tilbage for Norsk.

Grey stone er kugleformet, hvidkødet med rødgrønt Hoved. Den har henimod 1 pCt. højere Tørstofindhold end Finsk Turnips. Toppen er forholdsvis stor, navnlig efter sildig Saaning og tidlig Optagning, hvilket bøder noget paa Rodudbyttet. Den giver mange Stokløbere og mange raadne Roer, og Udbyttet forringes af denne Grund kendeligt. Tørstofudbyttet er i de fleste Forsøg saa lille, at den ikke kan anbefales til almindelig Dyrkning.

Norsk og Finsk Turnips egner sig paa Grund af deres hurtige Udvikling bedst til tidlig Optagning. Til sildig Brug giver Yellow Tankard lige saa stort eller større Rodudbytte og en større Topmasse end disse. Landsgrav Turnips giver baade efter tidlig og sildig Optagning størst Udbytte, men den sidder meget fast i Jorden.

Ifølge andre Forsøg synes Norsk Maj-Turnips at være særlig modstandsdygtig over for Kaalbrokssvamp, medens Yellow Tankard og Grey stone angribes i høj Grad af denne Svamp.

Udførlig Beretning om Forsøgene findes Side 540 og følg.

49. Meddelelse.

Udsendt den 28. Marts 1913.

Resultater af 13 Aars Forsøg med Staldgødning, anvendt i forskellig Mængde og til forskellig Tid, med og uden Tilskud af Ajle, paa Forsøgsmarkerne ved Askov 1898—1910.

Forsøgene er gennemførte dels paa let lermuldet Jord (Lermarken), og dels paa høj, tør, sandmuldet Jord (Sandmarken). Sædskiftet har været følgende: paa Lermarken: 1) Rug, 2) Rodfrugter, 3) Havre, 4) Kløver og Græs, 5) do. eller Blandsæd ($\frac{3}{5}$ Byg og Havre, $\frac{2}{5}$ Ærter og Vikker); paa Sandmarken: 1) Rug, 2) Rodfrugter, 3) Havre, 4) Kløver og Græs eller Blandsæd som ovenfor nævnt. De sidste 4 Aar af

Forsøgstiden er 2. Aars Græs paa Lermarken bortfaldet, hvorefter Sædskiftet har været ens paa begge Marker.

I. Forskellige Mængder Staldgødning med samme Udbringningstid.

Der har været anvendt følgende 3 Gødningsmængder: 5000 Pd., 10 000 Pd. og 15 000 Pd. pr. Td. Ld. aarlig. Gødningen er paa Lermarken i de første Aar fordelt med $\frac{2}{5}$ af den samlede Mængde til Rug, $\frac{2}{5}$ til Rodfrugter og $\frac{1}{5}$ til Havre, i de sidste Aar har Roerne faaet $\frac{3}{4}$ og Havren $\frac{1}{4}$ af den samlede Mængde. Paa Sandmarken er Halvdelen givet til Rodfrugter og Halvdelen til Havre. Afgrøden fra de Parceller, til hvilke der har været anvendt de nævnte Gødningsmængder, har været sammenlignet med Afgrøden fra Parceller, der ikke har faaet nogen Slags Gødning i de 13 Aar, Forsøget har været.

Det gennemsnitlige Høstudbytte for alle Aar og alle Afgrøder har været:

	Foderenheder pr. Td. Ld.	
	Lermarken	Sandmarken
Ugødede Parceller	2663	1414
Svagt gødede Parceller (5000 Pd. aarl.)..	3181	—
Middeltgødede — (10 000 - —)..	3518	2583
Stærkt gødede — (15 000 - —)..	3807	2998

Naar Merudbyttet efter de anførte Gødningsmængder beregnes for 1000 Pd. Gødning, viser det sig, at der paa Lermarken er opnaaet henholdsvis 104, 86 og 76 Foderenheder pr. 1000 Pd. anvendt Gødning, eftersom der er benyttet 5000, 10 000 og 15 000 Pd. pr. Td. Ld. i Marken. Paa Sandmarken er opnaaet 117 og 106 Foderenheder pr. 1000 Pd. anvendt Gødning efter Benyttelsen af henholdsvis 10 000 og 15 000 Pd. Gødning pr. Td. Ld.

I en anden Forsøgsrække paa Lermarken i samme Aar, men hvor Afgrøden paa de ugødede Parceller har været mindre, er opnaaet 156, 117 og 98 Foderenheder pr. 1000 Pd. anvendt Gødning efter Benyttelsen af henholdsvis 5000, 10 000 og 15 000 Pd. pr. Td. Ld.

Alle Forsøgene viser, at Virkningen af 1000 Pd. Gødning har været ret stærkt aftagende, efterhaanden som der er anvendt større Mængder Gødning. Paa Lermarken har Nedgangen saaledes været 12—16 pCt. af Mer-

udbyttet, og paa Sandmarken ca. 10 pCt. ved at gaa fra middel til stærk Gødskning.

II. Forskellig Udbringningstid for Staldgødning med og uden Tilskud af Ajle.

Ved disse Forsøg er anvendt 3 forskellige Mængder Staldgødning paa Lermarken, men kun 1 Mængde paa Sandmarken. Fordelingen i Sædskiftet har været som nævnt ovenfor, kun med den Forskel, at nogle af Parcellerne er gødede om Foraaret til Roer og til Udlægshavre, medens andre er gødede Efteraaret forud til de samme Afgrøder. Til de foraarsgødede Arealer er Gødningen udbragt i April eller først i Maj, til de efteraarsgødede som Regel i November. Til Rugen er Gødningen udbragt lige før Saaningen, som Regel først i September.

Den anvendte Staldgødning har paa det nærmeste haft samme Indhold af Plantenæring om Efteraaret som om Foraaret.

Paa Lermarken er der til Halvdelen af Parcellerne om Foraaret givet et Tilskud af Ajle. Dette Tilskud var i de første Aar lige stort til samtlige Gødningsmængder og blev fordelt med 20 000 Pd. til Roer og 10 000 Pd. til Græs. I de senere Aar er Ajlemængden afstemt i Forhold til Mængden af fast Staldgødning og givet til Roer alene.

Det gennemsnitlige Høstudbytte af samtlige Afgrøder i alle Aarene har været:

	Foderenheder pr. Td. Ld.	
	Lermarken	Sandmarken
Efteraarsgødede Parceller uden Ajle	3453	2281
Foraarsgødede — — —	3551	2589
Efteraarsgødede — med Tilskud af Ajle	3767	—
Foraarsgødede — — — — —	3809	—

Paa Lermarken har det gennemsnitlige Tab ved Efteraarsudførselen været knap 3 pCt. af den samlede Afgrøde paa foraarsgødet Jord, som ikke har faaet Ajle, men kun 1 pCt., hvor der er givet Ajle til Roer og Græs. Ajlen har saaledes ikke alene bidraget til at hæve Høstudbyttet i sin Helhed, men ogsaa til at mindske Tabet ved Efteraarsudførselen. Rodfrugterne, hvortil Gødningen er udbragt direkte, har givet henholdsvis 4 og 8 pCt.

mindre Afgrøde ved Efteraarsgødskning, eftersom der er givet Ajle eller ikke. Havren, der ligeledes har faaet Gødning, har givet 2—5 pCt. mindre Afgrøde for Efteraarsgødskningen.

Paa Sandmarken har det gennemsnitlige Tab ved Efteraarsgødskningen været 12 pCt. af den samlede Afgrøde. Tabet fordeler sig her i Modsætning til Lermarken paa samtlige Afgrøder i Sædskiftet, nemlig med 3 pCt. paa Rug, 16 paa Runkelroer, 7 paa Kartofler, 19 paa Havre og 6 paa Kløver og Græs.

Af den paa Lermarken anvendte Ajle er gennemsnitlig opnaaet et Merudbytte af 15 Foderenheder for 1 Pd. Kvælstof paa de efteraarsgødede Parceller, men kun 13 Foderenheder paa de foraarsgødede. Ajlens gennemsnitlige Indhold har været 0,386 pCt. Kvælstof og 0,635 pCt. Kali.

Udførlig Beretning om Forsøgene findes Side 462 og følg.

50. Meddelelse.

Udsendt den 1. August 1913.

6 Aars Forsøg med forskellige Sorter af Vinterhvede. 1907—1912.

Forsøgene er udførte ved Abed paa Lolland og ved Tystofte Forsøgsstation i Vestsjælland. Begge Forsøgssteder har god lermuldet Jord.

Ved Tystofte er der hvert Aar anlagt to ens Forsøg, et i helbrakket Jord og et i benyttet Brak med Turnips som Forfrugt for Hveden; ved Abed er der kun foretaget Forsøg i helbrakket Jord. I hvert Forsøg har der været 6 à 8 Fællesparceller à $\frac{1}{200}$ Td. Ld., og Tystofte Standhvede er dyrket som Maaleprøve paa hver 3. Parcel. Forsøgene omfatter 23 Sorter, 8 af disse har været med i alle Forsøg, og Udbyttet af de øvrige Sorter, som ikke har været med i alle Forsøg, er i Oversigten omregnet i Forhold til Gennemsnittet af disse 8 Sorter.

Vintrene har gennemgaaende været gunstige for Hvedens Overvintring. Ved Abed er der nogen Skade i 1 af 6 Forsøg,

men ved Tystofte ingen nævneværdig Vinterskade. De mindre haardføre Sorter kommer derved forholdsvis højt i Udbytte.

Det største Udbytte,

43—44 Ctn. Kærne pr. Td. Ld., giver følgende Sorter:

1) Dronning Wilhelmina-Hvede II, 2) Tystofte Smaahvede II og 3) Tystofte Standhvede II. De er alle tre fremstillede paa Tystofte Forsøgsstation ved fornyet Udvalg af de oprindelige Sorter af samme Navn, som de ligner i Udseende, men overgaar med 3 à 4 Ctn. Kærne pr. Td. Ld. i Udbytte.

Dronning Wilhelmina-Hvede II er under gunstige Forhold en meget yderig Sort; den bliver kun middelhøj, busker sig forholdsvis svagt og holder sig ret godt staaende, men er kun lidet haardfør, omtrent som almindelig Squarehead-Hvede.

Tystofte Smaahvede II giver en stor og meget sikker Kærneavl, busker sig noget stærkere end foregaaende og er mere haardfør, men holder sig ikke særlig godt staaende.

Tystofte Standhvede II er lidt kortere og stivere i Straaet end Smaahvede; den er meget haardfør og busker sig stærkt, Bestanden bliver derfor lettere for tæt, saaledes at Lejesæd eller mangelfuld Kærneudvikling bliver Følgen, men den taaler bedre end de foregaaende Sorter sildig Saaning. Paa helbrakket Jord ved Tystofte har Standhvede staaet under Smaahvede, men i benyttet Brak over Smaahvede i Udbytte.

Næst i Udbytte,

med 39—41 Ctn. Kærne pr. Td. Ld., kommer:

4) Abed Storaks-Hvede, 5) Svaløfs ekstra Squarehead-Hvede II, 6) Svaløfs Grenadier-Hvede II, 7) Carters stand up Hvede, 8) Webbs new stand up Hvede og 9) Svaløfs Solhvede.

Abed Storaks-Hvede busker sig svagt, er kun middel haardfør, men holder sig godt staaende, og under gunstige Overvintringsforhold giver den særdeles store Afgrøder. Tøndevægten er lidt under Middel.

Af Svaløfsorterne er Ekstra Squarehead-Hvede II meget haardfør og Grenadier-Hvede II middel haardfør; de giver 2 à 3 Ctn. Kærne pr. Td. Ld. mere end de ældre Sorter af samme Navn. Solhveden synes meget haardfør, den giver ved Abed bedre, men ved Tystofte daarligere Resultater end de to foregaaende.

Bilag til 50. Meddelelse.

Navn	Gennemsnit					Tystofte				Abed	
	Ctn. pr. Td. Ld.		Forholds- tal for Kærne- udbytte	Pund pr. Td.	mg pr. Korn	Helbrak		Benyttet Brak		Ctn. Kærne	Ctn. Halm
	Kærne	Halm				Ctn. Kærne	Ctn. Halm	Ctn. Kærne	Ctn. Halm		
Dronning Wilhelmina-Hvede II	44.4	75.0	112	210	43.4	54.0	87.8	43.4	65.0	34.0	72.1
— — — — — gl. Avl	41.0	73.0	104	210	44.1	49.5	83.8	38.8	62.5	34.8	72.0
Tystofte Smaahvede II	43.4	78.7	110	211	39.8	51.9	91.6	39.8	66.2	38.4	78.4
— — — — — gl. Avl	41.2	75.0	104	211	39.0	49.4	88.0	38.8	64.7	35.8	74.0
Tystofte Standhvede II	43.1	76.4	109	211	40.7	51.7	88.9	41.0	64.5	36.7	75.7
— — — — — gl. Avl	39.5	73.7	100	209	39.9	46.4	85.8	39.2	62.8	33.0	73.4
Abed Storaks-Hvede	40.7	71.8	103	207	44.7	48.8	83.5	39.7	61.4	33.6	70.5
Svaløfs ekstra Squarehead-Hvede II . . .	39.0	79.8	100	208	47.5	46.0	90.5	38.8	67.8	34.0	80.2
— — — — — gl. Avl	36.2	76.9	92	209	48.6	42.0	87.4	36.2	66.9	30.5	76.5
Svaløfs Grenadier-Hvede II	39.4	79.0	100	209	47.2	47.4	91.5	38.1	67.1	32.8	78.8
— — — — — gl. Avl	37.7	79.1	95	211	47.2	44.8	92.8	37.2	66.9	31.5	77.7
Carters stand up Hvede	39.7	68.5	101	210	43.7	45.7	76.5	37.7	58.4	35.6	70.7
Webbs new stand up Hvede	39.2	68.8	99	209	43.8	46.7	78.8	36.4	58.6	34.4	68.9
Svaløfs Solhvede	39.2	75.7	99	212	43.6	42.8	84.4	36.9	61.7	37.9	81.0
Tystofte Stakhvede	37.2	78.7	94	214	46.5	45.4	89.8	33.5	65.4	32.7	81.5
Strubes Stakhvede Nr. 56	36.4	67.1	92	209	42.4	42.4	74.2	36.1	57.4	30.6	69.8
Skotsk Squarehead-Hvede fra Lidsø . . .	36.8	63.2	92	210	44.0	45.2	70.9	33.1	55.6	30.7	63.0
Strubes Squarehead-Hvede	36.1	62.6	91	209	44.0	42.1	68.5	34.6	54.2	31.7	65.2
Erh. Frederiksens Squarehead-Hvede . .	36.1	64.9	91	209	43.4	42.4	73.5	35.1	56.7	30.8	64.9
Bencards røde Hvede	35.7	71.1	90	212	46.4	44.1	82.0	32.8	58.5	30.8	72.8
Svaløfs Borehvede	34.2	75.7	87	215	45.2	38.5	84.8	35.5	68.6	28.7	74.1
Abed Lancethvede	32.8	80.4	83	208	48.5	36.5	92.8	34.4	67.1	27.4	81.8
Minnesota-Hvede Nr. 529	24.4	70.7	62	210	40.2	27.5	79.8	26.8	63.0	19.4	69.2

Webbs og Carters stand up Hvede ligner hinanden meget; det er svagt buskende, korte og stivstraaede, men lidet haardføre Sorter, som under gunstige Forhold kan give store Afgrøder og dog holde sig godt staaende.

Mindre yderige

er følgende Sorter, som har givet 33—37 Ctn. Kærne pr. Td. Ld.:

10) Tystofte Stakhvede, 11) Strubes Stakhvede Nr. 56, 12) Skotsk Squarehead-Hvede fra Lidsø, 13) Strubes Squarehead-Hvede, 14) Erh. Frederiksens Squarehead-Hvede, 15) Ben-cards røde Hvede, 16) Svaløfs Borehvede og 17) Abed Lancethvede.

Minnesota-Hvede Nr. 529 giver kun 24 Ctn. Kærne pr. Td. Ld.

Udførlig Beretning om Forsøgene vil fremkomme i 21. Bind af Tidsskrift for Planteavl.
